

Vlaams
Parlement

ingediend op **299** (2019-2020) – Nr. 1
8 mei 2020 (2019-2020)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004
betreffende een waarborgregeling voor kleine,
middelgrote en grote ondernemingen,
wat betreft de COVID-19-waarborg

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	11
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.....	19
Advies van de Raad van State	25
Ontwerp van decreet.....	33

MEMORIE VAN TOELICHTING

Samenvatting

De uitbraak van het COVID-19-virus heeft als gevolg dat overheden wereldwijd ingrijpende maatregelen nemen ter bescherming van de bevolking. De Europese Commissie publiceerde op 19 maart 2020 een mededeling waarin ze een "tijdelijke kaderregeling inzake staatssteun ter ondersteuning van de economie vanwege de huidige COVID-19-uitbraak" aannam. Dit wijzigingsdecreet breidt het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen uit met een COVID-19-waarborg in overeenstemming met de tijdelijke kaderregeling van de Europese Commissie.

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Dit decreet wijzigt het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen (hierna: het Waarborgdecreet), gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 20 februari 2004.

De wijzigingen zijn het gevolg van de uitzonderlijke maatregelen die wereldwijd genomen zijn ten gevolge van de uitbraak van COVID-19. Zo neemt de Vlaamse Regering tijdens de COVID-19-crisis extra maatregelen om Vlaamse kmo's en grote ondernemingen te ondersteunen en om te voorkomen dat ze in zware financiële problemen komen. Hierop nam ze onder andere het besluit van de Vlaamse Regering van 13 maart 2020 over erkenning van de Corona crisis en tot afwijking van de waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen. Dit besluit werd op 18 maart 2020 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Ook de Europese Commissie nam maatregelen ten gevolge van de uitbraak van COVID-19. Op 13 maart 2020 heeft de Europese Commissie een mededeling over een gecoördineerde economische reactie op de uitbraak van COVID-19 aangenomen. Hierin bepaalt de Europese Commissie wat lidstaten kunnen doen om de economische gevolgen van de uitbraak van COVID-19 op te vangen. Zo kunnen de lidstaten ten gunste van bedrijven algemeen toepasselijke wijzigingen doorvoeren (bv. uitstel van belastingbetalingen of subsidiëring van werktijdverkorting in alle sectoren), die buiten het toepassingsgebied van de staatssteunregels vallen. Zij kunnen ook een vergoeding toekennen aan bedrijven die schade hebben geleden als gevolg van en rechtstreeks veroorzaakt door de uitbraak van COVID-19. Dit kan nuttig zijn om bijzonder hard getroffen sectoren te ondersteunen, zoals vervoer, toerisme, horeca en detailhandel. In een begeleidende persmededeling gaf uitvoerend vicevoorzitter Margrethe Vestager diezelfde dag aan dat de Europese Commissie klaar is om, zoals in de financiële crisis van 2008, snel te reageren om overheden te helpen om hun financieringsmiddelen te gebruiken in het belang van de bevolking en van de bedrijven.

Op 20 maart 2020 publiceerde de Europese Commissie een tijdelijke kaderregeling inzake staatssteun ter ondersteuning van de economie vanwege de COVID-19-uitbraak (Publicatieblad van de Europese Unie op 20 maart 2020 (C 91 I/1) (hierna: tijdelijke kaderregeling)). Hierdoor kunnen lidstaten de door de staatssteunregels geboden flexibiliteit volledig benutten om de economie te ondersteunen in de context van de uitbraak van COVID-19. De tijdelijke kaderregeling komt bovenop de bestaande staatssteunregels op grond waarvan de lidstaten al heel wat andere ondersteuningsmaatregelen kunnen nemen om ervoor te zorgen dat er voor alle

soorten bedrijven voldoende liquiditeit beschikbaar blijft en dat de economische activiteit tijdens en na de uitbraak van COVID-19 doorgaat.

Uitvoerend vicevoorzitter Margrethe Vestager, belast met het mededingingsbeleid, verklaart deze maatregel als volgt: "De economische gevolgen van de uitbraak van COVID-19 zijn zeer ernstig. We moeten snel handelen om de gevolgen zo goed mogelijk te beheersen. En dat moet op een gecoördineerde manier gebeuren. Door deze nieuwe tijdelijke kaderregeling kunnen de lidstaten de door de staatssteunregels geboden flexibiliteit volledig benutten om de economie in deze moeilijke tijden te ondersteunen."

De tijdelijke kaderregeling is gebaseerd op artikel 107, lid 3, b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De tijdelijke kaderregeling is aangenomen omdat de hele economie van de EU een ernstige verstoring doormaakt. Om dit te verhelpen voorziet de tijdelijke kaderregeling onder meer in vijf soorten steun:

- rechtstreekse subsidies, selectieve belastingvoordelen en voorschotten: de lidstaten kunnen regelingen opzetten om aan een bedrijf maximaal 800.000 euro toe te kennen om in zijn dringende liquiditeitsbehoeften te voorzien;
- overheidsgaranties voor leningen die door bedrijven bij banken worden genomen: de lidstaten kunnen overheidsgaranties verlenen om ervoor te zorgen dat banken leningen blijven verstrekken aan de klanten die deze nodig hebben;
- gesubsidieerde overheidsleningen voor bedrijven: de lidstaten kunnen bedrijven leningen met gunstige rentevoeten verstrekken. Deze leningen kunnen bedrijven helpen om dringende werkkapitaal- en investeringsbehoeften te dekken;
- waarborgen voor banken die staatssteun naar de reële economie doorleiden: sommige lidstaten zijn van plan voort te bouwen op de bestaande leencapaciteit van de banken en hen te gebruiken als een kanaal voor steun aan bedrijven, met name aan kleine, middelgrote en grote ondernemingen. De kaderregeling maakt duidelijk dat dergelijke steun wordt beschouwd als rechtstreekse steun aan de klanten van de banken en niet aan de banken zelf, en geeft richtsnoeren om ervoor te zorgen dat de concurrentie tussen banken zo weinig mogelijk wordt verstoord;
- kortlopende exportkredietverzekering: de kaderregeling voorziet in extra flexibiliteit voor het bewijs dat bepaalde landen niet-verhandelbare risico's inhouden, waardoor de staat waar nodig kortlopende exportkredietverzekering kan verstrekken.

Gezien de beperkte omvang van de EU-begroting zal de belangrijkste respons uit de nationale begrotingen van de lidstaten komen. De tijdelijke kaderregeling zal helpen om gerichte economische steun te bieden en de negatieve gevolgen voor het gelijke speelveld in de eengemaakte markt te beperken.

De tijdelijke kaderregeling omvat daarom een aantal waarborgen. Zo worden bijvoorbeeld de gesubsidieerde leningen of garanties aan bedrijven gekoppeld aan de omvang van hun economische activiteit, op basis van hun loonsom, omzet of liquiditeitsbehoeften, en aan het gebruik van de overheidssteun voor werk- of investeringskapitaal. De steun moet dus bedrijven helpen om de neergang te doorstaan en een duurzaam herstel voor te bereiden.

De tijdelijke kaderregeling is van kracht tot eind december 2020. Met het oog op de rechtszekerheid zal de Commissie vóór die datum beoordelen of de kaderregeling moet worden verlengd.

Dit ontwerp van wijzigingsdecreet beoogt het Waarborgdecreet uit te breiden met een waarborg gerelateerd aan de COVID-19-uitbraak, in lijn met de Europese staatssteunregels ten gevolge van de COVID-19-crisis zoals vervat in de tijdelijke

kaderregeling. Deze uitbreiding heeft tot doel om de economische gevolgen van COVID-19 via een bijzondere waarborg zoveel als mogelijk te temperen.

De wijzigingen bestaan uit het aanbrengen van punctuele veranderingen en toevoegingen aan het Waarborgdecreet die ingegeven zijn door de nood om interne consistentie van het Waarborgdecreet met de tijdelijke kaderregeling te verzekeren.

Op 15 april 2020 werd het koninklijk besluit tot toekenning van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Er wordt geopteerd voor een subsidiair regime in de zin dat eerst een beroep gedaan moet worden op deze federale waarborgregeling en daarna pas een beroep mogelijk is op de Vlaamse COVID-19-waarborg.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

Zowel de Vlaamse Regering als de Europese Commissie maken in hun regeringsbesluit van 13 maart 2020 respectievelijk tijdelijke kaderregeling duidelijk dat de COVID-19-uitbraak ingrijpende en bijzondere maatregelen vergt om de economie te beschermen. De Wereldgezondheidsorganisatie kondigde reeds op 30 januari 2020 een internationale noodtoestand af en kwalificeerde de uitbraak van COVID-19 op 11 maart 2020 officieel als een pandemie. COVID-19 maakt bijgevolg als pandemie een wereldwijde verspreiding van een nieuwe ziekte uit en heeft een grote en ernstige impact. Gelet op de hoogdringendheid om het aantal besmettingen van COVID-19 zo veel mogelijk te beperken, vereist deze situatie uitzonderlijke ernstige maatregelen die ook in de economie hun gevolgen zullen sorteren. De Vlaamse Regering wenst deze gevolgen zoveel als mogelijk te temperen, onder meer door de introductie van een COVID-19-waarborg.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

Dit ontwerp van decreet voegt in afdeling 4 van hoofdstuk III/1, in artikelen 22/4/1 en 22/4/2, van het Waarborgdecreet een COVID-19-waarborg toe die als doel heeft om te remediëren aan de hierboven gestelde impact van de uitbraak van COVID-19 op de Vlaamse kleine, middelgrote en grote ondernemingen. De tijdelijke kaderregeling creëert onder titel 3.2 in punten 24 en 25 de mogelijkheid van het toekennen van een garantie of een lening aan ondernemingen die plotseling met een tekort kampen. Het toekennen van een COVID-19-waarborg voor een beperkte periode kan onder de huidige omstandigheden een passende, nodige en gerichte oplossing zijn. Door het Waarborgdecreet aan te passen aan de mogelijkheden die de tijdelijke kaderregeling van de Europese Commissie biedt, wordt een antwoord geboden op de economische impact van de COVID-19-uitbraak.

Impactanalyse

De maatschappelijke impact van de ingevoegde COVID-19-waarborg is, gelet op de hierboven vermelde bijzonder grote impact van de uitbraak van COVID-19, tevens aanzienlijk. De economische impact van de COVID-19-uitbraak zal zich volgens de Federale Overheidsdienst Financiën op meerdere fronten laten voelen. Door de opgelegde sluitingen om de verspreiding van het virus in te dijken, zijn heel wat sectoren sterk getroffen, waaronder de detailhandel, vrijetijdsbesteding, toerisme, horeca, transport en evenementen. Daarbij komt, ongeacht de sector, de sluiting van bedrijven die geen telewerk kunnen voorzien en waar het niet mogelijk is om de maatregel van social distancing te respecteren.

Bovendien zal de grote openheid van België en de sterke verwevenheid van ons land in de wereldeconomie de economische weerslag van het virus in ons land versterken. Enerzijds staat de directe handel van goederen en diensten tussen besmette gebieden en België onder druk. Hoewel de transportsector actief blijft, valt het maritiem en luchttransport toch fors terug. Bedrijven uit verschillende sectoren hebben te maken met een afgenomen vraag of toeleveringsproblemen, zo blijkt onder meer uit enquêtes door sectorfederaties Agoria en Fevia. Anderzijds is er ook een watervaleffect via onze uitgesproken integratie in de mondiale waardenketens: wanneer de economische activiteit elders vertraagt, sijpelt dat, eventueel via tussenschakels, ook door naar ons land.

Op de arbeidsmarkt worden bedrijven geconfronteerd met meerdere uitdagingen: enerzijds wordt telewerk, waar mogelijk, de norm. Ondernemingen die geen telewerk kunnen voorzien, moeten de regels van social distancing respecteren, anders moeten zij sluiten. Anderzijds kunnen Belgische bedrijven ook te kampen krijgen met problemen op het vlak van personeelsbezetting als hun personeelsleden getroffen worden door het virus. Ook hier wordt bijgevolg een weerslag op de economie verwacht.

De eerste voorspellingen van de Nationale Bank van België over de economische groei in het kader van haar 'business cycle monitor' wijzen op een ernstige vertraging van de bbp-groei op kwartaalbasis. In die context zou de groei van de particuliere en de overheidsconsumptie bestendig blijven, terwijl de groei van de bedrijfs- en residentiële investeringen zou vertragen en de bijdrage van de netto-uitvoer aan de groei van het bbp negatief zou blijven. Hoewel de negatieve impact van de verspreiding van het COVID-19-virus op de groei in het eerste kwartaal beperkt lijkt, zou het effect in het tweede kwartaal aanzienlijker worden. Zowel de terugvallende vraag als aan aanbodzijde de verstoringen in de wereldwijde bevoorradingsketens die leiden tot productieonderbrekingen, zullen de economische gevolgen aanscherpen.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 7 april 2020.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 10 april 2020.

Implementatie

De bepalingen van het Waarborgdecreet treden in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De Vlaamse Regering kan in een uitvoeringsbesluit nadere voorwaarden en procedurevoorschriften vaststellen voor de COVID-19-waarborg. De Vlaamse Regering kan daarnaast de uiterste datum van toekenning van de waarborg verlengen, althans indien en in de mate dat de Europese Commissie daartoe een goedkeuring heeft verleend.

C. Totstandkomingsprocedure

Het voorontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2020-115 van 3 april 2020.

Op 9 april 2020 heeft de Europese Commissie besloten geen bezwaar te maken tegen de voorgestelde Vlaamse COVID-19-waarborgregeling omdat deze verenigbaar is met de interne markt overeenkomstig de tijdelijke kaderregeling.

Op 10 april 2020 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet dat het decreet betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen wijzigt. De wijziging breidt de waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen uit met een COVID-19-waarborg in overeenstemming met de tijdelijke kaderregeling van de

Europese Commissie. Over dit voorontwerp van wijzigingsdecreet werd het advies ingewonnen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State.

Op 17 april 2020 heeft de Vlaamse minister, bevoegd voor het economische beleid, het advies van de SERV ontvangen. De SERV heeft vanuit sociaal-economische invalshoek een aantal aandachtspunten geformuleerd.

De SERV meent dat het maximale bedrag aan waarborgen te gepasten tijde en rekening houdend met (i) de duurtijd van de coronacrisis en de versoepelde staatssteunregeling, (ii) het uitstaande bedrag en looptijd van de toegestane waarborgen en (iii) de beleidsruimte voor het toekennen van nieuwe waarborgen, (geleidelijk) zou moeten terugkeren naar het oorspronkelijke, doch eventueel aan de index aangepaste, maximum van 1,5 miljard euro. Het ontwerp van wijzigingsdecreet voorziet in deze mogelijkheid.

De SERV dringt aan op een zo groot mogelijke complementariteit van de toepassingsgebieden tussen de federale regeling en de Vlaamse COVID-19-waarborg. Zoals aangegeven in de memorie van toelichting impliceert het subsidiair regime dat dossiers die onder het toepassingsgebied van het federale 'corona-akkoord' vallen, uitgesloten worden van de Gigarant-COVID-19-waarborg.

De SERV merkt de wijziging met betrekking tot het werkgelegenheidsengagement op waarbij de woorden "de in het businessplan aangegeven" vervangen worden door de woorden "een vooraf bepaalde". Gegeven het belang ervan, vraagt de SERV dat het tewerkstellingsengagement blijvend wordt gecontroleerd, gemonitord en gerapporteerd. De reden voor deze wijziging van formulering wordt aangegeven in de memorie van toelichting. Gigarant zal het tewerkstellingsengagement blijven controleren, monitoren en rapporteren.

Tot slot dringt de SERV aan op een nauwgezette monitoring van de budgettaire impact. Gigarant zal instaan voor een trimestriële rapportering over de toegekende coronawaarborgen (waarborgbedrag, gewaarborgd financieringsbedrag, looptijd, risicograad, waarborgpremie).

Op 29 april 2020 heeft de Vlaamse minister, bevoegd voor het economische beleid, het advies van de Raad van State (advies 67.283/1) over een voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, wat betreft de COVID-19-waarborg, ontvangen. Hieronder worden de opmerkingen van de Raad van State één voor één bekeken.

Er wordt gesteld dat het duidelijker is wanneer wordt aangegeven dat de COVID-19-premie een minimale premie is die dient aangerekend te worden in het kader van de tijdelijke waarborg. Deze wijziging werd opgenomen in het ontwerp van decreet.

Er dient bij de toepassing van de verschillende ad-hocregelingen, opgenomen in hoofdstuk III/1 van het Waarborgdecreet, dan ook rekening te worden gehouden met de bijzondere steunregelingen voor de sectoren landbouw en visserij, onder meer wat betreft de omschrijving van het toepassingsgebied ervan. Dit dient niet verder toegelicht te worden in het ontwerp van decreet omdat deze verplichtingen en definities rechtstreeks volgen uit het Europese rechtskader inzake staatssteun voor de sectoren landbouw en visserij.

Met betrekking tot het tewerkstellingsengagement wordt aangegeven dat een individuele beoordeling van een aanvraag in functie van evoluerende omstandigheden niet onmogelijk is, voor zover dit gebeurt met inachtneming van objectieve criteria

die gelden voor alle voor een waarborg in aanmerking komende ondernemingen. De verduidelijking met betrekking tot het tewerkstellingsengagement wordt opgenomen in de memorie van toelichting.

Tot slot werd nog een tekstuele verbetering voorgesteld en weerhouden waarbij de tekst over financieringen "met een looptijd voor of op 31 december 2020" dient te worden vervangen door de woorden "met een looptijd tot uiterlijk 31 december 2020".

Na de definitieve goedkeuring van het ontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting door de Vlaamse Regering, zal het ontwerp behandeld worden in het Vlaams Parlement.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

Met dit artikel worden een aantal wijzigingen aangebracht aan de bestaande definities, opgenomen in artikel 2 van het Waarborgdecreet, alsook enkele nieuwe definities toegevoegd om de begrippen betreffende onderneming, kleine en middelgrote onderneming, en grote onderneming in overeenstemming te brengen met hun actuele betekenis in het Europees staatssteunrecht.

Artikel 1 van bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 26 juni 2014 in L187, waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, bepaalt het ondernemersbegrip dat hier gehanteerd dient te worden. Dat artikel bepaalt: "Als onderneming wordt beschouwd iedere entiteit, ongeacht haar rechtsvorm, die een economische activiteit uitoefent. Met name worden als zodanig beschouwd entiteiten die individueel of in familieverband ambachtelijke of andere activiteiten uitoefenen, personenvennootschappen en verenigingen die regelmatig een economische activiteit uitoefenen."

Artikel 2 van bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 26 juni 2014 in L187, waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, bepaalt wat onder kleine onderneming en middelgrote onderneming verstaan wordt. Dat artikel bepaalt met name: "1. Tot de categorie kleine, middelgrote en micro-ondernemingen ('kmo's') behoren ondernemingen waar minder dan 250 personen werkzaam zijn en waarvan de jaaromzet 50 miljoen EUR en/of het jaarlijkse balanstotaal 43 miljoen EUR niet overschrijdt. 2. Binnen de categorie kmo's is een 'kleine onderneming' een onderneming waar minder dan 50 personen werkzaam zijn en waarvan de jaaromzet of het jaarlijkse balanstotaal 10 miljoen EUR niet overschrijdt."

Grote ondernemingen in de zin van dit decreet maken de residuaire categorie uit, zij bestaan uit alle ondernemingen die niet ressorteren onder de categorie kleine of middelgrote onderneming als vermeld in bijlage I bij verordening (EU) Nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Euro-

pese Unie op 26 juni 2014 in L187, waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard.

Verder is de verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 28 december 2006 in L379/5, betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag vervangen door verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 24 december 2013 in L352/1, betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Bijgevolg dient deze verwijzing in punt 8° geactualiseerd te worden.

Tevens zijn de in punt 8° vermelde communautaire richtsnoeren inzake reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 1 oktober 2004 in C 244/2 niet meer van kracht en werd geopteerd om het begrip 'onderneming in moeilijkheden' te aligneren met de definitie opgenomen in artikel 2, punt 18, van de verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 26 juni 2014 in L187/1.

Vervolgens dienden de toegevoegde termen COVID-19-waarborg en COVID-19-premie gedefinieerd te worden onder artikel 2. Dit gebeurde in punt 14°/6 en punt 14°/7.

Artikel 3

Deze toevoeging is evident omwille van interne consistentie van het decreet met de toegevoegde afdeling 4 onder hoofdstuk III/1.

Het maximale totale bedrag dat de Waarborgvennootschap met haar waarborgen dekt, wordt, gelet op de ernstige economische gevolgen van de uitbraak van COVID-19, opgetrokken naar 3 miljard euro.

Artikel 4

Dit artikel bevat tevens verschillende wijzigingen en toevoegingen die vereist zijn voor de interne consistentie van het decreet, verdere toelichting dan hieronder gegeven is hier overbodig.

Artikel 22/2, 3°, wordt opgeheven zodat de ad-hocwaarborg ook zou kunnen worden toegekend voor financieringsovereenkomsten van ondernemingen die actief zijn in de sectoren visserij en landbouw.

In punt 3° wordt artikel 22/2, 5°, van het Waarborgdecreet aangevuld om het mogelijk te maken een marktconforme premie te vragen die gelijk is aan de COVID-19-premie of hoger. De bedoeling is dat op termijn nog steeds een premie betaald wordt in lijn met het risicoprofiel van de onderneming zonder COVID-19-impact. Gigarant loodst de bedrijven door de coronacrisis, maar vraagt een marktconforme vergoeding wanneer het herstel zich heeft opgetekend. Er zal dus gewerkt worden met een uitgestelde betaling van een gedeelte van de premie waarbij het minimum dat dient betaald te worden bepaald werd conform het Europese tijdelijk kader.

In punt 7° worden de woorden "de in het businessplan aangegeven" vervangen door de woorden "een vooraf bepaalde", om de vorm inzake werkgelegenheidsengagement te versoepelen.

De vervanging van “de in het businessplan aangegeven” door “een vooraf bepaalde” werkgelegenheid op het Vlaamse grondgebied gedurende de looptijd van de garantie is ingegeven door een nood aan flexibiliteit. Te allen prijze moet worden vermeden dat, door onverwachte omstandigheden tijdens de looptijd van de waarborg, niet kan worden afgeweken van de initieel in de plannen vooropgestelde tewerkstelling.

De ernstige en dringende omstandigheden die de COVID-19-uitbraak met zich meebrengt werden eerder in deze memorie van toelichting omschreven. De huidige marktomstandigheden sluiten niet uit dat in het belang van de continuïteit van de onderneming men alsnog beperkt moet ingrijpen in het personeelsbestand. De bedoeling is dat wordt gekeken naar de kerntewerkstelling in het belang van het Vlaamse economische weefsel en het bedrijf wel een beperkte flexibiliteit wordt geboden. Deze flexibele toepassing gebeurt evenwel overeenkomstig het gelijkheidsbeginsel en de objectieve criteria die gelden voor alle voor een waarborg in aanmerking komende ondernemingen.

Artikelen 5 tot en met 7

Er wordt een afdeling 4. De COVID-19-waarborg ingevoegd. Deze afdeling is de incorporatie van punten 24 en 25 onder titel 3.2 van de tijdelijke kaderregeling van de Europese Commissie inzake staatssteun ter ondersteuning van de economie vanwege de COVID-19-uitbraak.

De voorgestelde wijziging heeft tot doel het toepassingsgebied van de artikelen 22/4/1 en 22/4/2 in afdeling 4 onder hoofdstuk III/1 nader te omschrijven. Door de invoeging van afdeling 4, artikelen 22/4/1 en 22/4/2, in het Waarborgdecreet kan de Waarborgvennootschap van de Participatiemaatschappij Vlaanderen NV ook waarborgen toekennen volgens de voorwaarden zoals bepaald in de artikelen 22/4/1 en 22/4/2 ten gevolge van de COVID-19-uitbraak.

Door het invoegen van de afdeling 4. De COVID-19-waarborg kunnen de Europese staatssteunregels flexibeler toegepast worden om de economie ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus te ondersteunen.

Artikel 8

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk,
Sociale Economie en Landbouw,

Hilde CREVITS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, wat betreft de COVID-19-waarborg

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, gewijzigd bij de decreten van 20 februari 2009 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° onderneming: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 1 van bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;”;

2° punt 6°/1 wordt vervangen door wat volgt:

“6°/1 kleine onderneming en middelgrote onderneming: een kleine, middelgrote of micro-onderneming als vermeld in bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;”;

3° er wordt een punt 6°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“6°/2 grote onderneming: ondernemingen die geen kleine of middelgrote onderneming zijn als vermeld in bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;”;

4° in punt 8° wordt de zinsnede “verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 28 december 2006 in L 379/5, betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun” vervangen door de zinsnede “verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun”;

5° in punt 14°/1 wordt de zinsnede “opgesomd in punt 2.1 van de communautaire richtsnoeren inzake reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 1 oktober 2004 in C 244/2, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en elke latere akte die de richtsnoeren vervangt;” vervangen door de zinsnede “, vermeld in artikel 2, punt 18, van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en elke latere akte die de richtsnoeren vervangt”;

6° er wordt een punt 14°/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“14°/6 COVID-19-waarborg: de waarborg die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in hoofdstuk III/1, afdeling 4;”;

7° er wordt een punt 14°/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“14°/7 COVID-19-premie: de premie, vermeld in randnummer 25, a, van de mededeling van de Commissie van 19 maart 2020 over een tijdelijke kaderregeling inzake staatssteun ter ondersteuning van de economie vanwege de huidige COVID-19-uitbraak;”.

Art. 3. In artikel 22/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “tot en met 22/4” vervangen door de zinsnede “tot en met 22/4/2”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De bepalingen, vermeld in paragraaf 1, gelden alleen op voorwaarde dat het maximale totale bedrag dat de Waarborgvennootschap met haar waarborgen dekt,

niet meer bedraagt dan 3 miljard euro tenzij de Vlaamse Regering dit bedrag later naar beneden toe wijzigt. Het voormelde maximale totale bedrag bedraagt niet minder dan 1500 miljoen euro.”.

Art. 4. In artikel 22/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin wordt de zinsnede “artikel 22/3 of artikel 22/4” vervangen door de zinsnede “artikel 22/3, 22/4 of 22/4/2”;

2° punt 3° wordt opgeheven;

3° in punt 5° wordt tussen de woorden “met een safe harbour-premie” en de zinsnede “; deze” de zinsnede “of de COVID-19-premie, al naargelang” ingevoegd;

4° in punt 7° worden de woorden “de in het businessplan aangegeven” vervangen door de woorden “een vooraf bepaalde”.

Art. 5. Aan hoofdstuk III/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, wordt een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. De COVID-19-waarborg”.

Art. 6. In hoofdstuk III/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, wordt in afdeling 4, toegevoegd bij artikel 5, een artikel 22/4/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/4/1. Deze afdeling is van toepassing op de waarborgen die de Waarborgvennootschap toekent en die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 22/2, en de volgende voorwaarden:

- 1° voor financieringen met een looptijd na 31 december 2020, overschrijdt de hoofdsom van de lening een van de volgende maxima niet:
 - a) het dubbele van de totale jaarlijkse bruto loonmassa van de onderneming voor 2019 of voor het laatste beschikbare jaar;
 - b) bij ondernemingen die op of na 1 januari 2019 opgericht zijn: de geraamde jaarlijkse bruto loonmassa voor de eerste twee exploitatiejaren;
 - c) 25% van de totale omzet van de onderneming in 2019;
 - d) als er een gepaste rechtvaardiging is en op basis van een eigen certificering van haar liquiditeitsbehoeften door de onderneming: de volledige liquiditeitsbehoefte van de onderneming te rekenen vanaf het moment van de toekenning van de COVID-19-waarborg voor de komende achttien maanden voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor de komende twaalf maanden voor grote ondernemingen;
- 2° voor financieringen met een looptijd voor of op 31 december 2020: het bedrag van de hoofdsom van de lening kan hoger zijn dan de maxima,

vermeld in punt 1°, als daarvoor een gepaste rechtvaardiging is die de Waarborgvennootschap aanvaardt.

De bruto loonmassa, vermeld in het eerste lid, 1°, a) en b), omvat ook de sociale bijdragen en de kosten van het personeel dat op het terrein van de onderneming werkt, maar formeel in dienst is bij toeleveranciers.”.

Art. 7. In hoofdstuk III/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 22/4/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/4/2. De bepalingen, vermeld in artikel 22/1, §1, gelden alleen op voorwaarde dat de waarborgen, vermeld in artikel 22/4/1, voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 22/2, en aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° de waarborg houdt verband met een welbepaalde financiële transactie;
- 2° ter vergoeding van de waarborg, betaalt de onderneming vanaf het ogenblik van de toekenning van de waarborg minimaal een waarborgpremie die, volgens de grootte van de onderneming, progressief toeneemt naargelang de duur van de lening toeneemt en die als volgt per individuele financiering is vastgesteld:

type onderneming	waarborgpremie voor het 1e jaar van de financiering	waarborgpremie voor het 2e en 3e jaar van de financiering	waarborgpremie voor het 4e, 5e en 6e jaar van de financiering
kleine en middelgrote onderneming	25 basispunten	50 basispunten	100 basispunten
grote onderneming	50 basispunten	100 basispunten	200 basispunten

- 3° de waarborg wordt uiterlijk op 31 december 2020 toegekend. De Vlaamse Regering kan de voormelde datum van 31 december 2020 verlengen als de Europese Commissie daarvoor een goedkeuring verleent;
- 4° de duur van de waarborg is beperkt tot maximaal zes jaar;
- 5° de waarborg dekt niet meer dan 80 % van de financiering;
- 6° de financieringsverstrekker en de Waarborgvennootschap dragen de verliezen proportioneel en onder dezelfde voorwaarden. De opbrengsten afkomstig van de uitwinning van de zekerheden die de onderneming heeft gesteld om de financiering te dekken, na aftrek van de door de financieringsverstrekker gedragen uitwinningkosten, doen de verliezen die de financieringsverstrekker en de Waarborgvennootschap dragen, evenredig dalen;
- 7° als de omvang van de financiering mettertijd afneemt, neemt het gegarandeerde bedrag in evenredigheid af, zodat de COVID-19-waarborg op ieder tijdstip niet meer dan 80% van de uitstaande financiering dekt;
- 8° de waarborg wordt niet toegekend voor de financiering aan een onderneming die op 31 december 2019 een onderneming in moeilijkheden was;

9° de waarborgen voldoen aan de nadere voorwaarden en de procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen.”.

Art. 8. Dit decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en
Landbouw,

Hilde CREVITS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Wijzigingsdecreet Gigarant COVID-19

Brussel, 17 april 2020

SERV_20200417_Wijzigingsdecreet_Gigarant_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, wat betreft de COVID-19-waarborg.

Adviesvrager: Hilde Crevits - Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw

Ontvangst adviesvraag: 14 april 2020

Adviestermijn: 10 werkdagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)

Goedkeuring raad: 17 april 2020

Contactpersoon: Tim Buyse – tbuyse@serv.be

Mevrouw Hilde CREVITS
Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw
Consciencegebouw
Koning Albert II laan 15
1210 Sint-Joost-ten-Node

contactpersoon

Tim Buyse
tbuyse@serv.be

ons kenmerk

SERV_BR_20200417_wijzigingsdecreet_Gigant_COVID19

Brussel

17 april 2020

Wijzigingsdecreet Gigant COVID-19

Mevrouw de viceminister-president

De Vlaamse Regering keurde op vrijdag 10 april een wijzigingsdecreet goed betreffende de waarborgregeling, waarbij een COVID-19-waarborg in het leven werd geroepen in overeenstemming met de tijdelijke kaderregeling van de Europese Commissie.

De SERV apprecieert dat de regering maatregelen neemt om de Vlaamse ondernemingen en kmo's te ondersteunen en te voorkomen dat zij in financiële problemen komen. De bijzondere COVID-19-waarborg past binnen die initiatieven.

De SERV merkt op dat het wijzigingsdecreet een verhoging tot € 3 mld. omvat van het maximale totale bedrag dat de Waarborgvennootschap met haar waarborgen kan dekken. De Vlaamse Regering kan dit bedrag later terug verlagen. De SERV meent dat het maximale bedrag aan waarborgen ten gepaste tijde en rekening houdend met (i) de duurtijd van de coronacrisis en de versoepelde staatssteunregeling, (ii) het uitstaande bedrag en looptijd van de toegestane waarborgen en (iii) de beleidsruimte voor het toekennen van nieuwe waarborgen, (geleidelijk) zou moeten terugkeren naar het oorspronkelijke, doch eventueel aan de index aangepaste, maximum van € 1,5 mld.

Dat wordt gekozen voor een subsidair regime, in de zin dat eerst een beroep moet worden gedaan op de nog uit te werken federale regeling (die eveneens een waarborgregeling zal omvatten) en pas nadien een beroep mogelijk is op de Vlaamse COVID-19-waarborg, kan principieel op de steun rekenen van de sociale partners. De SERV stelt zich wel de vraag hoe de twee waarborgregelingen zich tot elkaar zullen verhouden en dringt aan op een zo groot mogelijke complementariteit van de toepassingsgebieden. Het subsidair regime zou moeten impliceren dat dossiers die onder het toepassingsgebied van het federale 'corona-akkoord' vallen, uitgesloten worden van de Gigant-COVID-19-waarborg.

Verder wordt in artikel 4 van het ontwerpdecreet een wijziging aangebracht aan artikel 22/2, punt 7° waarbij de woorden "de in het businessplan aangegeven" vervangen worden door de woorden "een vooraf bepaalde", en dit om de vorm inzake werkgelegenheidsengagement te versoepelen. De SERV benadrukt dat het werkgelegenheidsengagement voor hem erg belangrijk is als

voorwaarde en vraagt naar de motivering van deze aanpassing. Net als de Inspectie van Financiën meent de SERV dat de nieuwe formulering mogelijk onduidelijkheid kan creëren m.b.t. het tijdstip van het 'vooraf bepalen van de werkgelegenheid'. Gegeven het belang ervan, vraagt de SERV dat het tewerkstellingsengagement blijvend wordt gecontroleerd, gemonitord en gerapporteerd.

Tot slot merkt de SERV op dat de uitbreiding van het maximale waarborgbedrag op termijn een aanzienlijke impact kan teweegbrengen op de Vlaamse begroting. Een nauwgezette monitoring van deze budgettaire impact dringt zich dan ook op, net als een periodieke rapportering over de toegekende coronawaarborgen (looptijd, risicograad, waarborgpremie, aandeel toegekende en afgewezen waarborgen, doorlooptijd dossiers, opvolging werkgelegenheidsevolutie ...).

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Danny Van Assche
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 67.283/1
van 29 april 2020

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, wat betreft de COVID-19-waarborg’

Op 21 april 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse Minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, wat betreft de COVID-19-waarborg’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 23 april 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH, Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 april 2020.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

“door het gegeven dat de bedrijven zo snel mogelijk gelet op de COVID-crisis beroep moeten kunnen doen op deze aangepaste waarborgmogelijkheid teneinde in continuïteit te kunnen blijven functioneren.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

3. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het invoeren van een *ad hoc*-waarborgregeling ter ondersteuning van ondernemingen die getroffen worden door de COVID-19 pandemie. Daartoe wordt het decreet van 6 februari 2004 ‘betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen’ (hierna: het waarborgdecreet) gewijzigd.

Artikel 2 van het voorontwerp beoogt een aantal definities in artikel 2 van het waarborgdecreet in overeenstemming te brengen met de thans geldende staatssteuninstrumenten, en in datzelfde artikel een definitie van “COVID-19-premie” en “COVID-19-waarborg” in te voeren.

Artikel 3 van het voorontwerp beoogt artikel 22/1 van het waarborgdecreet te wijzigen, teneinde de nieuwe steunregeling te verankeren in het systeem van *ad hoc*-waarborgen en het totale volume aan garanties die de Waarborgvennootschap mag bieden te verhogen tot 3 miljard euro, met de bedoeling om dat volume op een later tijdstip weer te verminderen tot minimum 1,5 miljard euro.

Artikel 4 van het voorontwerp strekt tot wijziging van sommige algemene voorwaarden voor *ad hoc*-steun in artikel 22/2 van het waarborgdecreet. Naast enkele aanpassingen om de nieuwe regeling te verankeren (1° en 3°), wordt de uitsluiting van de sectoren landbouw en visserij opgeheven (2°) en wordt bepaald dat het werkgelegenheidsengagement niet langer in het businessplan moet worden aangegeven maar wel “vooraf bepaald” moet worden (4°).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

De artikelen 5, 6 en 7 van het voorontwerp voeren in hoofdstuk III/1 van het waarborgdecreet een nieuwe afdeling 4 in, die de COVID-19 waarborgregeling bevat. Het ontworpen artikel 22/4/1 van het waarborgdecreet bepaalt de maximale omvang van de waarborgen, en het ontworpen artikel 22/4/2 bevat de nadere voorwaarden. Die voorwaarden stemmen overeen met de voorwaarden voor garanties die zijn opgenomen in het tijdelijk kader voor COVID-steun van de Europese Commissie.²

Het voorontwerp treedt in werking op de dag na de dag van bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad* (artikel 8 van het voorontwerp).

VORMVEREISTEN

4. Het voorontwerp voert een staatssteunregeling in die overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) moet worden aangemeld bij de Europese Commissie. Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde stukken kan worden afgeleid dat de ontworpen regeling effectief zal worden aangemeld.

Krachtens artikel 108, lid 3, derde zin, van het VWEU kan een lidstaat een maatregel die moet worden aangemeld niet tot uitvoering brengen voordat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen.

De Europese Commissie stelt in haar mededeling³ “zorg [te dragen] voor een snelle besluitvorming na heldere en volledige aanmelding van maatregelen die onder deze mededeling vallen. De lidstaten moeten de Commissie van hun voornemen in kennis stellen en hun plannen om dergelijke maatregelen in te voeren zo snel en volledig mogelijk aanmelden.” Er kan dan ook een spoedige beoordeling worden verwacht vanwege de Europese Commissie omtrent de verenigbaarheid van de steunmaatregelen met de interne markt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

5.1. In het ontworpen artikel 2, 14°/7, van het waarborgdecreet (artikel 2, 7°, van het voorontwerp) dient, wat de COVID-19-premie betreft, te worden verwezen naar het ontworpen artikel 22/4/2, 2°, van het waarborgdecreet (artikel 7 van het voorontwerp), niet naar randnummer 25, a, van de mededeling van de Commissie van 19 maart 2020.

² Zie in het bijzonder de punten 24 en 25 van de Mededeling van de Europese Commissie van 19 maart 2020, Tijdelijke kaderregeling inzake staatssteun ter ondersteuning van de economie vanwege de huidige COVID-19 uitbraak, C(2020) 1863 final (Pb. 2020 C911/I), zoals gewijzigd bij mededeling (C(2020) 2215) van 3 april 2020 (Pb. 2020 C112/I/1). Voor de (officiële) geconsolideerde versie, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/what_is_new/TF_consolidated_version_as_amended_3_april_2020_nl.pdf

³ Zie voetnoot 2.

5.2. Uit de mededeling van de Europese Commissie van 19 maart 2020 blijkt dat de COVID-19 premie slechts een minimumwaarde heeft. Gevraagd om te verduidelijken hoe de hoogte van de premie wordt bepaald, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“De bedoeling is dat op termijn nog steeds een premie betaald wordt in lijn met het risicoprofiel van de onderneming zonder Covid-19 impact. Zo kan aan de begunstigde bankier een rating en/ of verwacht falingspercentage per 31/12/2019 gevraagd worden op basis waarvan de premie bepaald wordt. Gigarant loodst de bedrijven door de Corona-crisis maar vraagt een marktconforme vergoeding wanneer het herstel zich heeft opgetekend. Er zal dus gewerkt worden met een uitgestelde betaling van een gedeelte van de premie waarbij het minimum dat dient betaald te worden bepaald werd conform het Europees tijdelijk kader.”

Artikel 22/2, 5°, van het waarborgdecreet, zoals aangevuld door artikel 4, 3°, van het voorontwerp, maakt het mogelijk om een “marktconforme premie” te vragen die gelijk is aan de COVID-19-premie of hoger is. De mogelijkheid om een hogere premie te vragen wordt het best verduidelijkt in de memorie van toelichting.

Artikel 4

6. Artikel 4, 2°, van het voorontwerp beoogt artikel 22/2, 3°, van het waarborgdecreet op te heffen, waardoor hoofdstuk III/1 van het waarborgdecreet, dat betrekking heeft op *ad hoc*-waarborgen voor ondernemingen en waarin ook de thans voorliggende regeling inzake de COVID-19-waarborg wordt ingevoerd, ook van toepassing wordt op ondernemingen die actief zijn in de sectoren visserij en landbouw.

Voor de sectoren visserij en landbouw gelden specifieke steunkaders, die afwijken van de regels voor andere ondernemingen.⁴ Er dient bij de toepassing van de verschillende *ad hoc*-regelingen opgenomen in hoofdstuk III/1 van het waarborgdecreet dan ook rekening te worden gehouden met de bijzondere steunregelingen voor de sectoren landbouw en visserij, onder meer wat betreft de omschrijving van het toepassingsgebied ervan.⁵ Vraag is of het waarborgdecreet in dat opzicht geen aanvulling behoeft.

⁴ Zie voor waarborgen in de sector landbouw bijvoorbeeld artikel 5 van Verordening (EU) nr. 702/2014 van de Commissie van 25 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun in de landbouw- en de bosbouwsector en in plattelandsgebieden op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met de interne markt verenigbaar worden verklaard’. Zie ook Verordening (EU) nr. 1408/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de landbouwsector’ en de Richtsnoeren van de Europese Unie voor staatssteun in de landbouw- en de bosbouwsector en in plattelandsgebieden 2014-2020. Voor waarborgen in de sector visserij, zie bijvoorbeeld artikel 5 van Verordening (EU) nr. 1388/2014 van de Commissie van 16 december 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun voor ondernemingen die actief zijn in de productie, de verwerking en de afzet van visserij- en aquacultuurproducten, op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met de interne markt verenigbaar worden verklaard’. Zie ook Verordening (EU) nr. 717/2014 van de Commissie van 27 juni 2014 ‘inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de visserij- en aquacultuursector’ en de Richtsnoeren voor het onderzoek van staatssteun in de visserij- en aquacultuursector.

⁵ Zo gelden voor de sector van de landbouw de definities van kleine, middelgrote en grote onderneming bepaald in bijlage I bij Verordening (EU) nr. 702/2014 van de Commissie van 25 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun in de landbouw- en de bosbouwsector en in plattelandsgebieden op grond van de artikelen 107 en 108 van het

7. Artikel 4, 4°, van het voorontwerp beoogt artikel 22/2, 7°, van het waarborgdecreet aan te passen, waardoor het engagement van de betrokken onderneming om een bepaalde werkgelegenheid te realiseren of te behouden niet langer in het businessplan bedoeld in artikel 22/2, 6°, van het waarborgdecreet moet worden aangegeven maar wel “vooraf bepaald”.

Voor zover aan die wijziging ook de bedoeling ten grondslag ligt om meer flexibiliteit toe te laten bij de toekenning van waarborgen, zoals door de gemachtigde wordt vooropgesteld, dient erover gewaakt te worden dat die meer flexibele toepassing gebeurt met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel. Dit laatste maakt een individuele beoordeling van een aanvraag in functie van evoluerende omstandigheden weliswaar niet onmogelijk, voor zover dit gebeurt met inachtneming van objectieve criteria die gelden voor alle voor een waarborg in aanmerking komende ondernemingen.

Het is evenwel niet duidelijk wat moet worden verstaan onder “vooraf bepaald”. Het verdient ter wille van de rechtszekerheid aanbeveling dit te verduidelijken in de memorie van toelichting.

Artikel 6

8. In het ontworpen artikel 22/4/1, eerste lid, 2°, van het waarborgdecreet dienen de woorden “met een looptijd voor of op 31 december 2020” te worden vervangen door de woorden “met een looptijd tot uiterlijk 31 december 2020”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met de interne markt verenigbaar worden verklaard’, en niet de definities bepaald in bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 Juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de Interne markt verenigbaar worden verklaard’, waaraan zal worden gerefereerd in artikel 2 van het waarborgdecreet zoals het wordt gewijzigd bij artikel 2, 1° tot 3°, van het voorontwerp.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, gewijzigd bij de decreten van 20 februari 2009 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° onderneming: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 1 van bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;”;

2° punt 6°/1 wordt vervangen door wat volgt:

“6°/1 kleine onderneming en middelgrote onderneming: een kleine, middelgrote of micro-onderneming als vermeld in bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;”;

3° er wordt een punt 6°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“6°/2 grote onderneming: ondernemingen die geen kleine of middelgrote onderneming zijn als vermeld in bijlage I bij verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;”;

4° in punt 8° wordt de zinsnede “verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 28 december 2006 in L379/5, betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun” vervangen door de zinsnede “verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun”;

5° in punt 14°/1 wordt de zinsnede “opgesomd in punt 2.1 van de communautaire richtsnoeren inzake reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 1 oktober 2004 in C 244/2, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en elke latere akte die de richtsnoeren vervangt;” vervangen door de zinsnede “, vermeld in artikel 2, punt 18, van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en elke latere akte die de richtsnoeren vervangt”;

6° er wordt een punt 14°/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“14°/6 COVID-19-waarborg: de waarborg die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in hoofdstuk III/1, afdeling 4;”;

7° er wordt een punt 14°/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“14°/7 COVID-19-premie: de premie, vermeld in artikel 22/4/2, 2°;”.

Art. 3. In artikel 22/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “tot en met 22/4” vervangen door de zinsnede “tot en met 22/4/2”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De bepalingen, vermeld in paragraaf 1, gelden alleen op voorwaarde dat het maximale totale bedrag dat de Waarborgvennootschap met haar waarborgen dekt, niet meer bedraagt dan 3 miljard euro tenzij de Vlaamse Regering dit bedrag later naar beneden toe wijzigt. Het voormelde maximale totale bedrag bedraagt niet minder dan 1500 miljoen euro.”.

Art. 4. In artikel 22/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin wordt de zinsnede “artikel 22/3 of artikel 22/4” vervangen door de zinsnede “artikel 22/3, 22/4 of 22/4/2”;

2° punt 3° wordt opgeheven;

3° in punt 5° wordt tussen de woorden “met een safe harbour-premie” en de zinsnede “; deze” de zinsnede “of de COVID-19-premie, al naargelang” ingevoegd;

4° in punt 7° worden de woorden “de in het businessplan aangegeven” vervangen door de woorden “een vooraf bepaalde”.

Art. 5. Aan hoofdstuk III/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, wordt een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. De COVID-19-waarborg”.

Art. 6. In hoofdstuk III/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, wordt in afdeling 4, toegevoegd bij artikel 5, een artikel 22/4/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/4/1. Deze afdeling is van toepassing op de waarborgen die de Waarborgvennootschap toekent en die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 22/2, en de volgende voorwaarden:

- 1° voor financieringen met een looptijd na 31 december 2020 overschrijdt de hoofdsom van de lening een van de volgende maxima niet:
 - a) het dubbele van de totale jaarlijkse bruto loonmassa van de onderneming voor 2019 of voor het laatste beschikbare jaar;
 - b) bij ondernemingen die op of na 1 januari 2019 opgericht zijn: de geraamde jaarlijkse bruto loonmassa voor de eerste twee exploitatiejaren;
 - c) 25% van de totale omzet van de onderneming in 2019;
 - d) als er een gepaste rechtvaardiging is en op basis van een eigen certificering van haar liquiditeitsbehoeften door de onderneming: de volledige liquiditeitsbehoefte van de onderneming te rekenen vanaf het moment van de toekenning van de COVID-19-waarborg voor de komende achttien maanden voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor de komende twaalf maanden voor grote ondernemingen;
- 2° voor financieringen met een looptijd tot uiterlijk 31 december 2020: het bedrag van de hoofdsom van de lening kan hoger zijn dan de maxima, vermeld in punt 1°, als daarvoor een gepaste rechtvaardiging is die de Waarborgvennootschap aanvaardt.

De bruto loonmassa, vermeld in het eerste lid, 1°, a) en b), omvat ook de sociale bijdragen en de kosten van het personeel dat op het terrein van de onderneming werkt, maar formeel in dienst is bij toeleveranciers.”

Art. 7. In hoofdstuk III/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 12 juli 2013, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 22/4/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/4/2. De bepalingen, vermeld in artikel 22/1, §1, gelden alleen op voorwaarde dat de waarborgen, vermeld in artikel 22/4/1, voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 22/2, en aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° de waarborg houdt verband met een welbepaalde financiële transactie;
- 2° ter vergoeding van de waarborg betaalt de onderneming vanaf het ogenblik van de toekenning van de waarborg minimaal een waarborgpremie die, volgens de grootte van de onderneming, progressief toeneemt naargelang de duur van de lening toeneemt en die als volgt per individuele financiering is vastgesteld:

type onderneming	waarborgpremie voor het 1e jaar van de financiering	waarborgpremie voor het 2e en 3e jaar van de financiering	waarborgpremie voor het 4e, 5e en 6e jaar van de financiering
kleine en middelgrote onderneming	25 basispunten	50 basispunten	100 basispunten
grote onderneming	50 basispunten	100 basispunten	200 basispunten

- 3° de waarborg wordt uiterlijk op 31 december 2020 toegekend. De Vlaamse Regering kan de voormelde datum van 31 december 2020 verlengen als de Europese Commissie daarvoor een goedkeuring verleent;

- 4° de duur van de waarborg is beperkt tot maximaal zes jaar;
- 5° de waarborg dekt niet meer dan 80% van de financiering;
- 6° de financieringsverstrekker en de Waarborgvennootschap dragen de verliezen proportioneel en onder dezelfde voorwaarden. De opbrengsten afkomstig van de uitwinning van de zekerheden die de onderneming heeft gesteld om de financiering te dekken, na aftrek van de door de financieringsverstrekker gedragen uitwinningkosten, doen de verliezen die de financieringsverstrekker en de Waarborgvennootschap dragen, evenredig dalen;
- 7° als de omvang van de financiering mettertijd afneemt, neemt het gegarandeerde bedrag in evenredigheid af, zodat de COVID-19-waarborg op ieder tijdstip niet meer dan 80% van de uitstaande financiering dekt;
- 8° de waarborg wordt niet toegekend voor de financiering aan een onderneming die op 31 december 2019 een onderneming in moeilijkheden was;
- 9° de waarborgen voldoen aan de nadere voorwaarden en de procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen.”.

Art. 8. Dit decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, 4 mei 2020.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk,
Sociale Economie en Landbouw,

Hilde CREVITS